

SUSRET S BOGOM

U ovoj se rubrici želi naglasiti, kako nam ništa ne bi smjelo biti tako važno kao naš susret s Bogom u sv. Misi i sv. Pričesti.

Prije svega se iznosi glavna misao misnog teksta dotične nedjelje ili blagdana. Zatim se, na temelju Prikazne pjesme i Prikazne molitve, naglašava kako mi treba da prikazujemo Žrtvu sv. Mise. Napokon se, na temelju Pričesne pjesme i Popričesne molitve želi istaći što sa sobom donosi blagovanje Tijela Gospodnjega.

Iz tehničkih razloga se ne označuju navodi Misala, ali će pažljivo oko čitalaca zapaziti kako je gotovo uvijek u prvoj alineji zastupljen poučni dio Mise, u drugoj Prikazna pjesma i Prikazna molitva i u trećoj Pričesna i Popričesna molitva.

1. nedjelja Došašća — Svetkujući očekujemo

Mnogo stotina godina čekali su pravednici Staroga Zavjeta Mesijin dolazak na koncu svijeta. Na jedan poseban način dolazi on k nama svakoga dana u sv. Misi.

S darovima kruha i vina prinosimo i same sebe. Mi smo svijesni svoje bijede, ali smo i uvjereni da će nas naša vlastita žrtva združena s novozavjetnom dovesti do susreta s našim Početnikom.

To je uvjerenje sasvim opravdano jer je naš kršćanski život sudjelovanje u božanskom životu. Taj život treba da čuvamo pa će naša duša nahranjena nebeskim Kruhom dati svoj plod — svetost ovdje na zemlji i pripraviti nas za skore blagdane našega Otkupljenja.

2. nedjelja Došašća — Gospodin je blizu

Ivan Krstitelj je pripravljao put Gospodinovu dolasku. I mi to moramo činiti. Imamo što uređivati jer smo gluhi, slijepi i gubavi. Nas muče strasti, obziri, navike, a Gospodin je blizu.

Kad mu na Prikazanju darujemo i sebe sa svim svojim jadima, On će se obazreti i pomoći nam. Zbog naše ponizne prošnje i žrtve On će nam priteći u pomoć i dati svoje spasenje.

Kod susreta u sv. Pričesti mi se s Njim sjedinjujemo. To je mnogo, iako je to gledanje u zagonetci. Ali naučimo

li se prezirati zemaljske stvari i ljubiti nebeske, tada ćemo u Domovini potpuno osjetiti Njegovu blizinu i gledati veselje, koje nam dolazi od Boga našega.

3. nedjelja Došašća — Radujmo se

Uza svu adventsku ozbiljnost danas je sve u vedrom raspoloženju. Veselimo se uspomeni Kristova dolaska u Betlehem. Ali osim toga nas ispunja radosno ushićenje što će uskoro doći Krist i povesti nas u nebo.

Ono što nisu mogle učiniti sve paljenice Staroga Zavjeta učinio je Krist svojom Žrtvom na križu. Uništio je Adamov grijeh, povratio roblje Jakovljevo, otpustio bezakonje puku svojemu. No djelo otkupljenja još nije završeno. Stoga danas molimo da prikazivanje žrtve pobožnosti i svete Tajne izvrši u nama Njegovo spasenje.

Blagovanje Kruha jakih odagnat će malodušnost i učvrstiti nas u svetoj stvarnosti da je Bog u nama i da će doći da nas spasi, te nas tako pripraviti za skore blagdane Božića i vječnosti.

Badnji dan — Danas znademo, a sutra ćemo vidjeti

Obećanja su već na granici stvarnosti. Adventsko očekivanje prilazi k svršetku. Onaj koji će spasiti narod svoj od grijeha njegovih već se utjelovio. Danas (ovdje na zemlji) znamo da će doći, a sutra (gore na nebu) ćemo vidjeti slavu Njegovu.

Uklanjanje zapreka Kristovu dolasku skopčano je sa žrtvom, viglijom, kidanjem. Otvorimo vrata duše i pustimo Krista da uđe unutra i da nas prikaže nebeskom Ocu jer ćemo jedino tako radosno primiti Njegove vječne darove.

A kad svrši bdjenje ovog zemaljskog života, nama koji smo se hranili nebeskim otajstvima objavit će se slava Gospodnja. Bit će to početak dugoželjenog odahnuća.

Božić — Gledati Božić

Danas je veseli dan uspomene dolaska među ljude Rođenog prije danice. Ovo je dan na koji se u Davidovu gradu rodio Spasitelj, koji je donio svijetlo vjere i milosti. Vođeni tim svijetlom čekamo drugi slavni dolazak velikoga Boga i Spasitelja našega Isusa Krista. Tada ćemo opet slaviti Božić, jer ćemo promatrati vječno rađanje Riječi — prototipa svega stvorenoga — u jednom savršenom svijetlu, svijetlu slave. Preduvjet je spoznanje tajna ovoga svijetla (vjere). Ostvarimo li to onda ćemo na nebu moći uživati njegove radosti.

Kristu sve pripada. I nebo i zemlja! On ih je stvorio i učvrstio. S radošću i oduševljenjem prinosimo lu sami sebe na Njegovo prijestolje, oltar, gdje on dolazi i molimo, da mu taj žrtveni dar bude drag te da po svojoj svetootajstvenoj izmjeni postanemo slični Njemu, koji se udostojao biti dionikom naše ljudske naravi.

Odvijeka rođen od Oca, u vremenu rođen od majke, rađa se po sv. Pričesti i u našim dušama. To nam je dovoljan razlog da kličemo i pjevamo Spasitelju svijeta. Po milosti nam je darovao božansko rođenje, a ako to budemo uvijek budno čuvali i hranili, dat će nam i besmrtnost po kojoj ćemo se zauvijek S Njime združiti.

Nedjelja u osmini Božića — Po osvjetljenom putu

Ideja svijetla (milosti) o kojoj govori božićno bogoslužje proteže se i kroz božićnu osminu. Kad se noć nalazila u sredini svoga tijeka sišla je s neba svemoguća Riječ, da rasprši tamu, pokaže put i upravi korake naše prema vječnosti.

Krist je na dan Božića došao na svijet. Ali i preko svake sv. Mise silazi On na svoje ovozemaljsko prijestolje — na oltar. Darove tu postavljene pretvara On u svoje Tijelo. Naše pobožno prinošenje toga dara očima božanskog veličanstva učinit će da ćemo postići blaženu vječnost.

Po Euharistiji primamo i mi božansko Dijete u svoje srce. Ojačani milošću što nam je donosi njegov dolazak putujemo sigurno u obećanu zemlju, našu vječnu domovinu k ispunjenju naših pravednih želja.

Bogojavljenje — Tek na nebu!

Ovo je blagdan objavljenja Kristova božanstva mudracima, blagdan Njegova krštenja i prvog čuda. Još više ovo je blagdan objavljenja Sunca s visine svojoj Zaručnici novom Jeruzalemu. Tim Suncem obasjana postaje Ona trajno Bogojavljenje svima koje pokriva tama i magla, jer ih neodoljivo privlači njezina svjetlost. Ali na poseban način ovo je završni blagdan sakramentalne crkvene godine, blagdan Paruzije za sve koji su Krista ovdje na zemlji upoznali po vjeri.

Kao što su mu kraljevi prinijeli svoj dar, tako mu u sv. Žrtvi i mi prinosimo darove kruha i vina, naše ljubavi, rada i patnje. To su darovi onih nad kojima se po milosti pojavio Gospod i s kojih odsijeva slava Njegova. To su darovi u kojima se više ne prikazuje zlato, tamjan i mira, nego se žrtvuje i blaguje Onaj, koji se po tim darovima očituje: Isus Krist, Kralj komu će služiti svi narodi.

Svijetlo vjere što smo ga ugledali na krštenju vodi nas na euharistijsku gozbu. Tu opažamo i primamo Njega, njegovu zvijezdu — milost koja čisti duše i koja će učiniti da na radosni dan naše osobne Epifanije shvatimo i uživamo ono što ovdje na zemlji slavimo.

Sveta Obitelj — Po njihovu primjeru

Danas nam Crkva stavlja pred oči malu nazaretsku obitelj u kojoj je vladala savršena ljubav i koju je Krist posvetio svojim neizrecivim krepostima. Crkva želi da se i mi ugledamo na vladanje tih svetih članova i tako postignemo njihovo zajedništvo.

Marija i Josip su nam uzor kako trebamo štovati Boga, prikazivati Isusa. Jasno je da to nije nitko činio s tolikom ljubavlju kao roditelji njegovi, ali činjenica je da i mi Gospodinu prikazujemo isti dar. Samo kad bismo ga uvijek prikazivali s Marijinom i Josipovom pobožnošću sigurno bi se u obitelji čovječanstva učvrstio mir i milost.

Po milosti Krist prebiva u našim dušama a po Euharistiji živimo u njegovu društvu. Marija i Josip su nam primjer kako treba da proživljavamo Kristovu blizinu. Ugledamo li se na njih, tada ćemo zacijelo biti primljeni u vječne stanove.

2. nedjelja po Bogojavljenju — To može samo Bog!

Današnja je nedjelja produženje Bogojavljenja. Krist očituje svoje božanstvo na svadbi u Kani. Ali u svadbi sv. Mise tvori on još veće čudo.

Svijesni toga na Prikazanju klikćemo od radosti i pozivljemo sve koji se boje Boga, da im rečemo kako nam divne stvari čini Svesilni, kad nam naše siromašne darove pretvara u svoje dragocjeno Tijelo i Krv, u Žrtvu po kojoj nas čisti od ljage naših grijeha.

Ali to veliko djelo ne svršava sa Žrtvom. Ostaje još Gozba. I kad u Pričesti primamo to dobro Vino, onda ono umnožava djelovanje Gospodnje svemoći, koja nas tako priprema za ono što božanska otajstva obećavaju: vječni život i uskrsnuće tijela.

3. nedjelja po Bogojavljenju — Samo očišćeni!

Prošle smo nedjelje promatrali moć Kristovu a danas ga gledamo na djelu ljubavi i spasavanja. Ozdravlja gubavca i stotnikova slugu. To su samo dva pretstavnik ranjenog čovječanstva, koje vapi da On pruži desnicu svoga veličanstva i da ga spasi.

I kao što smo se zadnje nedjelje divili njegovoj moći tako se danas divimo njegovoj ljubavi koja ga je radi nas u smrt uvela. No osim toga u svojoj domišljatosti je pronašla način da se On svaki dan žrtvuje te tako očisti naša zla djela i posveti tijelo i dušu.

4. nedjelja po Bogojavljenju — Krist spašava

Krista danas gledamo u ladici, kako umiruje vjetrove i more, koji su silno preplašili apostole. Slično je i s nama. Ovdje u životu izloženi smo pogibeljima, kojima bez Kristove pomoći ne možemo odoljeti.

Danas ga u Prikazanju molimo da nas dar što ga prinosimo vazda brani, pa da s psalmistom smijemo zapjevati kako desnica Gospodnja pokazuje svoju moć.

Po sv. Pričesti mi smo mu bliže nego apostoli. On dolazi u nutrinu u kojoj često puta bjesne strasti. Tu On progovara zadivljujuće riječi umirenja. Vjetrovi strasti i želje za zemaljskim uživanjem ga slušaju i odlaze. Ustupaju mjesto ljubavi, Bogu.

5. nedjelja po Bogojavljenju — Suradivati s Kristom

Krist se objavio i stvorio svoje kraljevstvo i u tu svoju njivu posijao dobro sjeme svetosti i ljubavi. Ali ni njegov neprijatelj ne miruje. On ometa razvoj toga sjemena pa kraljevstvo mora vojevati.

U Misi On dolazi da svojom božanskom snagom kroz borbu upravi naša kolebajuća srca prema savršenom kraljevstvu te nas kao pravu, pšenicu spremi u svoju žitnicu na nebu.

Svaki član Crkve mora voditi borbu. I mi također! Najbolje sredstvo da ne klonemo je blagovanje svetih otajstava koja su zalog naše pobjede i naše slave.

6. nedjelja po Bogojavljenju — Poput kvasca

Krist nam je progovorio po krštenju, govori po drugim sakramentima i sv. Pismu. Tu riječ moramo primati s radošću Duha Svetoga kao Pavlovi Solunjani i tako postati izgled svima koji vjeruju.

Prikazujući žrtveni dar molimo danas da nas Kristov silazak očisti i obnovi pa da s veseljem možemo čekati Njegov drugi dolazak.

Okrijepljeni nebeskom gozbom mi moramo postati živo Bogojavljenje, pravi kvasac za sve s kojima dolazimo u do-dir i tako postići vječni život.

Sedamdesetica — Ozbiljno na posao!

Svršio je dio crkvene godine u kojem smo promatrali naše spasenje po Kristovu Utjelovljenju, a danas počinje onaj dio u kom gledamo kako to spasenje dolazi po Kristovoj mucii smrti i uz naše lično sudjelovanje. Cilj obaju dijelova je isti: s milošću kroz život k Paruziji, k Bogojavljenju. — Sedamdesetica je glasni poziv da se ozbiljno uhvatimo teškog i mučnog posla oko spasenja. Poput trkača moramo i mi trčati. Ali za to treba znoja! A i rad u vinogradu i putovanje pustinjom zna biti naporno. Što onda? Pametno raditi!

Možemo se mi naime satrti od posla a opet ništa ne postići: možemo promašiti. Treba da ovo shvatimo: Jedini posao što ovdje na zemlji vrijedi je posao slavljenja Boga! Drugo je sve umor i tjeskoba. A najvrednije u tom vrijednom poslu je svakako Prikazivanje Žrtve sv. Mise. A ako našu ličnu žrtvu združujemo s Misnom, onda je to siguran znak da idemo pravim putem.

Žrtveni Plod s kojim se po blagovanju sjedinjujemo, rasvjetljuje našu dušu, jača naše sile i daje milost da možemo izdržati teret dana i žegu našeg kršćanskog poziva.

Šezdesetnica — Kroz borbu

Rijetko su kada u crkvenoj godini pjesme i molitve tako ozbiljne kao danas. Sve su nekako prožete vapajima i zazivima za pomoć. Pavao govori o svojim poteškoćama a povijest i sadašnjost nas uči da patnje uvijek vjerno prate Crkvu i njezine članove.

Ali na tako teškom putu Gospodin nas ne ostavlja same. Daje nam svoju milost. Po prikazivanju Žrtve izljuje se ona u nas te nas onda štiti, oživljava i čini da uza sve teškoće, koje potresaju zemljištem naše duše mi idemo putevima kojima je išao Krist, apostol naroda i Crkva.

Kruh života što ga dobivamo sa žrtvenika Božjega čini nas mladima, krepkima i spremnima za borbu protiv svih protivština i postiže u nama stostruki rod.

Ignacije Vugdelija